

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3SŽk/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201319
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201319.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Sone Langovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): O. D., P., zastúpený: JUDr. Jindřich Stoszek, advokát, Černyševského 26, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-15/2015/OPK zo dňa 8. júla 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/194/2015-73 zo dňa 18. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/194/2015-73 zo dňa 18. januára 2017 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-15/2015/OPK zo dňa 08.07.2015, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 312 zo dňa 04.12.2014. Predmetným personálnym rozkazom bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že žalobca ako veliteľ hliadky OO PZ Nemšová spoločne s členom hliadky stržm. W. F. dňa 23.08.2014 v čase okolo 13.30 hod. v obci Horná Súča, časť Vlčí Vrch na miestnej komunikácii III/50767 zastavili traktor bez evidenčného čísla, ktorého posádku tvorili vodič - O. D., narodený XX.XX.XXXX, bytom G. a spolujazdec O. D., narodený XX.XX.XXXX, bytom tamtiež, pričom vodičovi O. D. po zistení priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky uložil žalobca pokutu v blokovom konaní vo výške 295,- €, kde po

prevzatí finančnej hotovosti od priestupcu mu predpísaným spôsobom nevystavil potvrdenie o zaplatení blokovej pokuty formou ústrižkov typu „B“ pokutovým blokom. Následne policajti pokračovali v služobnej činnosti preverení iného oznámenia na Vlčom Vrchu. Vracajúc sa po ceste III/50767 boli pristavení O. D. - otcom O. D., ktorý sa sťažoval na ich služobný postup pri uložení blokovej pokuty synovi O. z dôvodu nevystavenia pokutových blokov ako potvrdenia o zaplatení pokuty za spáchaný priestupok. Žalobca O. D. finančnú čiastku vo výške 295,- € vrátil a spolu s kolegom mu vystavili potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, pričom ako dôvod uviedli porušenie § 4 ods. 1 písm. a/, c/, § 4 ods. 2 písm. a/, § 137 ods. 2 písm. m/, n/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a priestupca sa mal dopustiť priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“).

2. Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou, resp. s priestupkovou zodpovednosťou policajta. Záonné predpoklady prepustenia musia byť splnené v čase rozhodovania o ňom, pričom nie sú závislé od výsledku prípadného trestného alebo priestupkového konania. Každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povolaním a profesiou má svojím správaním byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom, z čoho vyplýva aj jeho postavenie v spoločnosti. Na činnosť PZ sú kladené vyššie nároky, a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou PZ je chrániť záujmy spoločnosti, a s tým spojené vyššie nároky na činnosť príslušníkov PZ. Žalovaný v čase rozhodovania o prepustení žalobcu v medziach zákona v súlade s povolenou voľnou úvahou, v ktorej je nezastupiteľný, posúdil intenzitu porušenia služobnej prísahy žalobcu a rozhodol v súlade so zákonom. Výskyt určitého protispoločenského konania totiž musí vyvolať náležitú odozvu, či už vo forme novej právnej regulácie vzťahov, alebo využívaním prísnejších opatrení, ktoré platný predpis dáva k dispozícii. K otázke dodržania dvojmesačnej lehoty na rozhodnutie a doručenie rozhodnutia o prepustení žalobcovi krajský súd uviedol, že konania, ktoré bolo dôvodom prepustenia zo služobného pomeru sa žalobca dopustil dňa 23.08.2014. Návrh na prepustenie spolu s podkladovým materiálom bol doručený ministrovi vnútra SR dňa 25.11.2014 a následne bol vydaný personálny rozkaz a žalobcovi doručený dňa 05.12.2014. Preto krajský súd konštatoval, že v tomto smere bol postup žalovaného a vydané rozhodnutia v súlade so zákonom.

II.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. V dôvodoch namietal porušenie § 238 ods. 4 a § 241 ods. 1 veta prvá zákona č. 73/1998 Z.z. Uviedol, že tak ako bol ustálený podklad pre rozhodnutie žalovaného priebeh skutkového deja sa udalosti nemohli odohrať. Objektívny časový údaj začiatku kontaktu žalobcu s O. a O. D. je istý - dňa 23.08.2014 o 13:33 hod. presne, podľa výstupu zo zariadenia na meranie obsahu alkoholu v dychu. To bol nepochybne prvý úkon, ktorý žalobca a jeho kolega W. F. ako členovia policajnej hliadky voči vodičovi traktoru O. D. realizovali, aby v závislosti na jeho výsledku mohli ustáliť ďalší postup. Ide o obecnú a logickú zásadu platiacu pre všetky hliadky. Na potvrdení o zadržaní VP napísal konajúci príslušník PZ W. F. čas úkonu 13.50 hod. - teda čas po sedemnástich minútach po vykonaní dychovej skúšky a žalobca tento čas uvádza aj na správe o výsledku objasňovania priestupku, ktorú na znak súhlasu podpísali obaja príslušníci PZ a O. D.. Sedemnáť minút je primeraný čas na to, aby hliadka PZ skontrolovala vozidlo - traktor, zistila okolnosti jeho jazdy, stotožnila prítomné osoby, naložila O. D., zaviezla ho pred jeho dom, pričom on vošiel do domu, priniesol a predložil doklady a príslušníci hliadky mohli zahájiť vypisovanie tlačív súvisiacich s priestupkovým konaním. To časovo korešponduje s tvrdením hliadky. Svedkovia udávajú čas druhého stretnutia až po čase 14:15, pričom žalobca uviedol, že ak by bolo toto tvrdenie pravdivé, na tlačivách (zadržanie VP a „SVOP“) by potom musel byť zaznamenaný čas až po 14:15 hod. Toto rozhodne vylučuje priebeh skutkového deja tvrdený O. a O. D., pretože na spomínaných tlačivách je uvedený čas 13:50 hod. a nasvedčuje popisu priebehu skutkového deja podaného hliadkou. Podľa verzie O. a O. D. sa však „papiere“ mali vypisovať až pri poslednom, druhom stretnutí, teda pred definitívnym odchodom hliadky. Podľa verzie D. by musela hliadka za 17

minút stihnúť úkony pri traktore, dopravu O. D. domov, dohadovanie „ceny“ pokuty pred jeho domom, dopravu na ďalšiu služobnú činnosť a jej realizáciu, návrat späť, diskusiu s p. D. starším, vrátenie peňazí a až potom vypisovať tlačivá potvrdení o zadržaní VP a správu o výsledku objasňovania priestupku.

4. Žalobca poukázal aj na výpoveď svedkyne F., ktorá uviedla, že stretnutie členov hliadky s Kakovcami bolo tak 10, max. 15 minút. Podľa žalobcu je vylúčené, aby za tak krátky čas stihli odkomunikovať riešenie priestupku s p. D. starším, vypísať tlačivá na podpis, odobrať vodičský preukaz p. D. mladšiemu a zabezpečiť jeho podpisy na tlačivách. Podľa žalovaného tak existujú dve verzie skutkového deja, pričom verzia hliadky je podporená aj svedeckými výpoveďami p. F. a p.M.. Verzia podľa p. D. je podľa žalobcu v rozpore s objektívnymi časovými údajmi.

5. Podľa žalobcu jeho konanie nemožno považovať za hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti tak, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Poukázal na ustanovenia § 22 ods. 2, 3 a § 85 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. ku ktorým podľa žalobcu krajský súd vôbec neprihliadol, čím porušil jeho právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Krajský súd sa tak podľa žalobcu nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi okolnosťami správnej žaloby.

6. Na záver žalobca uviedol, že zo zadovážených dokladov vyplýva, že blokové konanie neprebehlo tak ako to vyžaduje zákon, pretože peňažná pokuta nebola zaplatená a takisto vinníkovi neboli odovzdané pokutové bločky - takže vôbec nebolo realizované. Hliadka priestupok O. D. vyriešila zákonným spôsobom - teda vec postúpila Dopravnému inšpektorátu (zadržanie VP a spísanie správy o výsledku objasňovania priestupku). Peniaze v hotovosti boli vinníkovi priestupku O. D. vrátené bez ohľadu na to, či kontakt hliadky s nimi možno posudzovať ako pokus o úplatok, alebo vrátenie pred zahájením správneho konania o priestupku v cestnej premávke. Ani z jednej alternatív tak nemôže ísť o naplnenie ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

III.

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť. Zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, keďže žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti.

IV.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

9. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

10. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

11. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

12. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno

zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

13. Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

14. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

16. Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu kasačný súd zistil, že konanie, ktoré bolo dôvodom prepustenia, sa žalobca dopustil dňa 23.08.2014 tak, ako je popísané v bode 1. tohto rozsudku. Nadriadený žalobcu zistil dôvod prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňa 10.10.2014 na základe hlásenia zo Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby - stred Banská Bystrica. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru vrátane dôkazného materiálu bol dňa 25.11.2014 doručený ministrovi vnútra SR, ktorý je podľa čl. 2 písm. o/ bod 2. nariadenia ministra vnútra SR č. 174/2010 o personálnej pôsobnosti jediný oprávnený rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

17. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti namietal zistenie skutkového stavu tak, ako je uvedené v bode 1. tohto rozsudku. Konkrétne namietal, že udalosti, tak ako sú popísané sa nemohli udiať z časového hľadiska, keďže podľa neho je objektívny časový údaj začiatku o 13:33 hod. a na potvrdení o zadržení vodičského preukazu je 13:50 hod. O. a O. D. a ostatní svedkovia však udávajú čas druhého stretnutia až po čase 14:15, pričom tento čas by musel byť zaznamenaný aj na predmetných tlačivách. Verzia žalobcu má byť podľa neho podporená aj svedeckými výpoveďami svedkov p. M. a p. F..

18. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že žalobca vykonal cez rádiostanicu lustráciu osoby približne o 15.00 hod., čo je objektívne zistiteľný údaj zo zvukového záznamu zo systému REDAT zo dňa 23.08.2014. Objektívne zistiteľný časový údaj je aj o cca 16:24 hod., keď na linku 158 volal Ján Kako, ktorý oznámil jeho verziu skutočností, ktoré sa mali udiať v daný deň medzi cca 13:00 - 14:30 hod. Časový údaj uvedený na potvrdení o zadržení vodičského preukazu o 13:50 hod. bol však do úradného tlačiva zaznamenaný členmi hliadky (teda žalobcom a jeho kolegom), preto sa na tento časový údaj nemožno odvolávať ako na nespochybniteľný časový údaj. Skutočnosť, že členovia hliadky žiadali vykonať lustráciu O. D. o 14:59 hod. možno vyhodnotiť tak, že bezprostredne nadväzuje na skutočnosti tak, ako sú popísané v bode 1. tohto rozsudku, čo potvrdzujú aj výpovede jednotlivých svedkov, ktoré sa v podstatných bodoch zhodujú. Žalobca dostatočne dôveryhodne nevysvetlil, z akého dôvodu žiadal o lustráciu O. D. až o 14:59, keď vodičský preukaz mu mal byť zadržaný už o 13:50 hod. Podľa zvukového záznamu zo systému REDAT zo dňa 23.08.2014 vyplýva, že o 13:12 hod. operačné stredisko vykonalo volanie hliadke na preverenie oznámenia p. K. do Hornej Súče, ktoré bolo vybavené o 14:10 hod. Žalobca neuviedol či vybavenie predmetného oznámenia neznieslo odklad, a preto nevykonala lustráciu O. D. a navyše predmetné oznámenie v Hornej Súči bolo vybavené už o 14:10 hod., čo taktiež nevysvetľuje, prečo bola predmetná lustrácia vykonaná až takmer hodinu po vybavení oznámenia v Hornej Súči. Z uvedených dôvodov tak nie je možné priznať žalobcovej obrane o časovej tiesni úspech.

19. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti ďalej poukázal na ustanovenia § 22 ods. 2, 3 a § 85 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. Ustanovenia § 22 ods. 2, 3 sa týkajú výšky pokút za jednotlivé priestupky a § 85 ods. 4 uvádza, že poverené osoby sú povinné preukázať, že sú oprávnené ukladať a vyberať pokuty v blokovom konaní. Na pokutových blokoch sa vyznačia údaje o tom, komu, kedy a za aký priestupok bola pokuta v blokovom konaní uložená. Kasačný súd uvádza, že predmetné ustanovenia sa netýkajú skutočnosti prepustenia žalobcu zo služobného pomeru a porušenia služobnej prisahy, a preto krajský súd ani nemal dôvod sa k nim vyjadrovať. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti ani neuviedol, na

základe čoho považuje predmetné ustanovenia za aplikovateľné na prejednávany prípad.

20. Kasačný súd sa stotožnil s krajským súdom, že žalobca spôsobom opísaným v bode 1. tohto rozsudku konal v rozpore s právnymi predpismi, pričom sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru a ohroziť dôveru v Policajný zbor a nedodržel služobnú prísahu, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta ustanovené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, f/, g/, h/ zákona č. 73/1998 Z.z. Požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho právneho postavenia ako aj z úloh, ktorými sa zúčastňuje na plnení funkcií štátu. Preto sa vyžaduje ich dodržiavanie a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktné rešpektovať tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha.

21. Posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného a správneho súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží. Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

23. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

24. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.